

MÜCADELECİ SENDİKACILIK ÖRNEĞİ: ORMAN-İŞ

Aydınlık Gazetesi, 29 Eylül 2012

Yıldırım Koç

AKP'nin iktidar döneminin işçi sınıfı tarihi yazıldığında mücadeleci sendikacılık örneği olarak gösterilecek birkaç sendika var. Bunlardan biri, Türk-İş'e bağlı Orman-İş.

Eğer sendikacılık hareketiyle yakından ilgilenmiyorsanız, bu saptamaya şaşırabilirsiniz. Düzenlenen mitinglerde Orman-İş'in kitlesel katılımını görmemişsinizdir. Orman-İş'in yaptıkları gazete sayfalarında, televizyon kanallarında fazla yer almaz.

Ama bu dönemin en mücadeleci, üyesinin hakkını korumada en uzlaşmasız, sendikacılığın onurunu korumada en kararlı, hükümet karşısında en dik duran birkaç örgütten biri Orman-İş'tir.

1975 yılında kurulan Orman-İş Sendikası, orman işyerlerinde çalışan işçiler adına yaklaşık 30 yıldır toplu sözleşme imzalamaktaydı.

Orman-İş Sendikası'nda seçim kaybeden bazı şube yöneticileri, gerekli hukuki işlemleri tamamlamadan, 2003 yılında Tarım Orman-İş Sendikası adıyla bir sendika kurma çabasına giriştiler. Ancak, kurucu olarak belirtilen kişilerin bir bölümünün kurucu olamayacağını anlaşılması üzerine, sendikanın kuruluşu aksadı. Ayrıca, kurucular heyetinde yer alan bazı kişilerin imzalarının sahte olduğu yolunda ihbarlar yapıldı. Tarım Orman-İş, AKP'li bazı milletvekillerinin desteğiyle, çalışmalarına başladı. Ancak, Tarım Orman-İş yöneticileri, Orman-İş üyesi işçilerin büyük tepkisiyle karşılaştılar ve örgütlenemediler.

Tarım-orman işkolunda kendi güçleriyle Orman-İş karşısında bir alternatif oluşturamayan çevreler, bu kez farklı bir yöntem denemeye başladı.

2 Haziran 2004 günü Orman Genel Müdürü, Orman-İş yöneticilerine Türk-İş'ten ayrılmaları ve Hak-İş'e üye olmaları teklifinde bulundu. Bu konu, tutanakla tespit edildi. Bu baskılar daha sonraki günlerde de sürdü. Orman-İş Sendikası bu kanundışı tehditler karşısında boyun eğmedi.

Çevre ve Orman Bakanlığı'nın bazı yerel yöneticileri, Bakanlığın üst düzey bazı bürokratlarının açık talimatıyla işçiye baskı uygulamaya başladılar. Birçok bölgedeki işçiler, müdürler tarafından düzenlenen toplantıya zorla götürüldü ve bu toplantılarda müdürler tarafından işten çıkarılmakla veya sürülmekle tehdit edildi. Bazı işçilerin görev yerleri değiştirildi. Birçok bölgede müdürler, görev başındaki işçileri mesai saatleri içinde resmi arabalara bindirerek notere götürdü ve noter parasını da karşılayarak Orman-İş üyelerini Orman-İş Sendikası'ndan istifa ettirdi ve Hak-İş'e bağlı Tarım Orman-İş Sendikası'na üye yaptırttı. Serik'te belgelendiği gibi, orman yangını sürerken, yangınla mücadele işçileri arazözlerle notere götürülüp istifaya zorlandı. Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu, bazı bölgelerde işverenle birlikte işyerlerine gitti.

Tarım Orman-İş, kapatılma tehlikesiyle karşı karşıya kalınca, hemen oluşturulan Öz Orman-İş isimli bir kuruluşa katıldı.

Şimdi önemli bir yeni gelişme var.

Ankara'da yıllardır süregelen yargılama, Orman-İş lehine sonuçlandı.

Tarım Orman-İş Sendikası'nın kurucularının büyük bölümünün tarım-orman işkolunda olmadığı mahkeme kararıyla belirlendi. Mahkemenin 17 Eylül 2012 tarihli gerekçeli kararında bu konu açıkça ifade ediliyor.

Orman-İş Sendikası, 9 yıla yaklaşan onurlu direnişinde yeni bir mevzi kazandı.

Orman-İş'in yöneticileri sendikacılık yapıyor.

Birçok aydır maaş almıyorlar. Maaşları da zaten bir işçininkinden daha az. Arabaları yok. Yedikleri yemekleri, diğer kişisel harcamalarını sendikaya fatura etmiyorlar.

Adam gibi sendikacılar yani.

Keşke yolsuzluğa ve teslimiyete batmış bazıları, Orman-İş yöneticilerine bakıp, utanabilse.